

Els zeros també són santificables

He quedat amb l'Albert a l'entrada de la facultat. Només ens hem parlat per telèfon. Per fer-me reconèixer ràpid l'he dit que aniria amb una carpeta antiga de color verd; la seva característica identificativa era que és més aviat pelat. Ja ens hem reconegut.

16/11/2007

Intentem anar al bar de la facultat, però sembla que la nostra idea no resulta del tot original: està

totalment ple. Jo que pensava que això era només propi de facultats de lletres. Al final decidim sortir cap els jardins del Palau Reial. Fa sol i s'està molt bé a fora.

Hola Albert... segons tinc entès també ets conegut com a *Parra* , per què aquest sobrenom?

Sí, diuen que sóc una mica despistat i que estic a la *Parra* . Per exemple, aquest any he canviat d'habitació al Col·legi Major Monterols i sovint em confonc i entro en l'antiga. També quan parlo amb els amics, de sobte trec un tema i tothom riu. En aquell moment, me n'adono que d'allò ja s'havia parlat bastant de temps abans i ara s'estaven amb altres qüestions... En fi, si els diverteix...

Com és que vas triar enginyeria?

Sempre m'ha agradat fer invents, coses creatives més que estudiar de

memòria. Potser és això el que m'ha portat a escollir aquesta carrera.

Quan et vaig trucar fa dos dies em van dir que estaves a Alemanya... Tens temps per fer ambdues coses?

Si un s'organitza troba temps per a arribar a tot. Vaig tots els dimarts i dijous a una escola d'idiomes...

També dono classes particulars de matemàtiques i física a un xaval de batxillerat, ensenyo catequesi a la parròquia de Santa Agnès, al carrer Sant Elies, també participo a una colla castellera,...

Una colla castellera?

Sí, un dia un amic, que feia falcons, em va dir: per què no ens apuntem a la colla castellera de la universitat? I hi anem tots els dimarts. En total som uns 50 o 60. Ens diem *Els arreplegats de la zona universitària*. Els assaigs comencen a les 16.30 de la tarda. En acabar, estem una estona al bar.

I quina és la teva funció? No faràs pas d'enxeneta?

Jo sóc baix. És a dir, estic a la base de tot, però m'agafen els qui formen la pinya. Ens ho passem molt bé. Vam fer una actuació davant del Palau Reial, amb motiu de la Festa d'Erasmus que organitza la Plataforma per la Llengua.

(En aquest moment, s'engeguen els aspersors que hi ha darrera el nostre banc. Ens girem, per veure si ens mullaran o no. L'Albert comenta que fa poc va haver d'elaborar un treball sobre “dispensadors d'aigua a pressió”).

Ets universitari i vols ser sant enmig del món, és a dir, ets una persona que busca trobar la santedat allà on es troba. Això vol dir que tot et surt perfecte?

Home, no...! Lluito per fer les coses en presència de Déu i procuro oferir

allò que tinc entre mans. Però clar, sóc humà i m'equivoco. Ja t'ho he dit, no és casualitat que em diguin *Parra* . Per exemple, a vegades arribo tard a classe... Ja se sap, a primera hora del matí, la Diagonal pot estar col·lapsada... Doncs entro discretament i, si ha sigut per mandra o per no posar atenció, interiorment demano perdó a Déu.

També es poden santificar els exàmens. Si em quedo en blanc davant d'un problema d'àlgebra o de càlcul, li dic al meu Àngel de la Guarda que em doni llums i passo al següent. Però les coses no sempre surten bé... N'he tret uns quants de zeros ... i no passa res.

O sigui, que es poden santificar els zeros ?

Clar, i també els -2 ... (riu)

Els -2 ?

Hi ha exàmens que si t'equivoques et resten punts. Si has estudiat i has posat tot el teu enginy per fer-ho bé i després, pel que sigui, el resultat no és el desitjat... no vol dir que la feina anterior no serveix per res. Estic convençut que a Déu li agrada més un -2 (ben acceptat, clar) fruit de moltes hores d'esforç i estudi ofert, que no pas un 10 nascut de l'egoisme i la vanitat o de la bona sort...

I com fas per fer les coses cara a Déu?

Doncs, busco trucs. Per exemple, a totes les aules hi ha un cartell de "prohibit fumar" i jo m'imagino que és un quadre de la Mare de Déu... O per exemple, quan em fico a estudiar amb els amics, reso per ells o demano perquè vulguin apropar-se més a Déu. És molt fàcil, però no sempre un se'n recorda. Es tracta de posar-hi el cap una mica.

I els teus amics se n'adonen que vius amb intensitat el cristianisme?

Jo intento ser cristià amb naturalitat, fent el mateix que tothom però cara a Déu. Quan vaig en el bus, procuro resar el rosari, però no vaig amb un rosari d'aquests llargs penjant de la mà ... Els meus amics saben que sóc catòlic. Quan els ho dic, hi ha reaccions de tot tipus. Un em va dir, “però ets practicant? Doncs quina alegria, jo també i n'ets el primer que em trobo a la facultat”. Aquest amic ara ve a estudiar a Monterols i també freqüenta alguns mitjans de formació cristiana xerrades, recessos espirituals... També sovint quedo per a estudiar amb un que és de religió hindú. Està descobrint la fe catòlica i li agrada llegir molt. A vegades parlem de l'origen de l'univers i de la vida al planeta. L'any passat va participar a l'Univ, el Congrés

universitari internacional que té lloc a Roma durant la setmana santa.

I parles de Déu amb tots els teus companys de classe?

No, home, no. Som molts a Industrials i a més a més la gent és diferent a cada assignatura. Jo parlo de Déu als meus amics, perquè em surt natural. Per exemple, quan els dic que visc a Monterols, els explico que és una residència de l'Opus Dei.. i els hi parlo de sant Josepmaria i el seu missatge. Després quan estudiem, clar, jo acostumo a tenir una imatge de la Mare de Déu o un crucifix davant dels apunts per oferir les hores d'estudi; o quan sortim a fer esport –vaig a córrer al Tibidabo i també faig natació amb un amic-, si són les dotze, resem l'oració de l'àngelus, com faig tots els dies... A més a més, a vegades vaig amb els amics de classe a una residència d'ancians o al Cottolengo, o portem

aliments a una família necessitada
del barri del Raval...

**De sobte, l'Albert s'atura i em
pregunta:**

Quina hora és?

Dos quarts de dues.

Pensava que era més aviat. Bé, t'haig
de deixar: he quedat a dinar amb un
company de classe. Després tenim
assaig amb els *Arreplegats de la zona
universitària* .

Miquel A.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/els-zeros-
tambe-son-santificables/](https://opusdei.org/ca-ad/article/els-zeros-tambe-son-santificables/) (31/03/2026)